

UITROPPIA

STUDENTAVISA I TROMSØ

28. FEBRUAR 1986
NR. 3
11. ÅRGANG

IBM: CAND. SCIENT SOM SELGERE

Et fullsatt lille auditorium lytter til Ivar N. Felldal fra IBM-Norge. Foto: Tage Stabell-Kulø

Tromsøstudentenes dataforening inviterte 20. februar til bedriftspresentasjon av IBM-Norge. Mer en 60 studenter møtte frem. Hva de fikk hø-

re var uvanlig. IBM-Norge mener at Cand.-Scient, er en passende utdannelse for å være selger av IBM'S produkter.

SIDE 3

UiTø: Et Troms-universitet

SIDE 2

Aktiv jentegruppe på IMR

SIDE 4

Studentpolitikk

SIDE 6

Stammenes språk

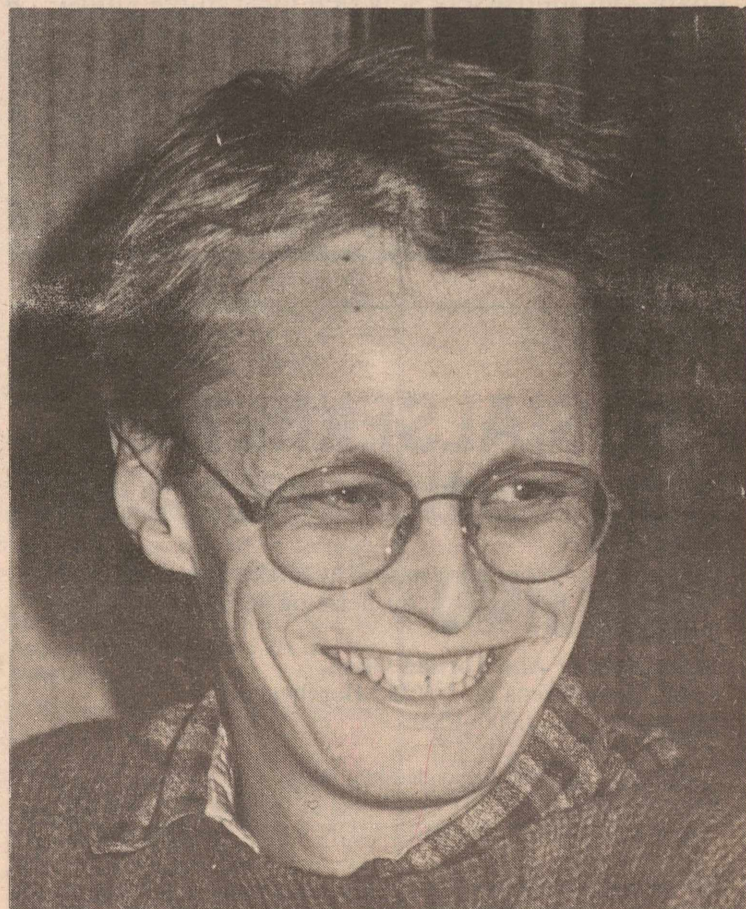
SIDE 8

KORET

Mens den gjengse student lader opp til «huset» sammen med Angela og Falcon Crest en onsdagskveld, synger tyve struper seg tørre i teoribyggets kantine.

Det er nemlig studentkoret som øver, bl.a. med sikte på Bergenstur i mars. Koret som startet sin karriere høsten 1984, har allerede rukket å få et bredt reportoar. Primus motor har hele tiden vært Einar Magnussen. Mer om «glad-koret» på side 5.

Dirigent i studentkoret, Einar Magnussen.
Foto: Trond Davidsen

LEDER:**Selgere for IBM**

Presentasjonen av IBM på IMR i forrige uke var en tankevekker for de 65 studentene som møtte fram. IBM Norge vurderer hovedfagsstudiet i datafag på IMR som en god utdannelse for selgere av IBM's produkter. Uttalelsen provoserte forsamlingen ganske kraftig, for det er nok ikke selgeryrket studenter flest på datafag drømmer om. Nei, det er heller forskning og «produktutvikling» som er målet for de fleste.

IBM trakk studenter som lyset trekker møll. Det er tydeligvis mange studenter som kan tenke seg en framtid i et stort, suksessrikt, internasjonalt firma. Det er jo jobbmulighetene som trekker studenter til bedriftspresentasjonene i Tromsø-studentenes Dataforening, så interessen for IBM kan tolkes som at ambisjonsnivået er ganske høyt hos studentene.

Men er studentenes ambisjoner realistiske? Internasjonale firma driver ikke forskning og produktutvikling i Norge. Det foregår i Tokyo og i San Fransisco. I Norge kommer utstyret fiktet ferdig og skal selges. IBM-folkene sa dette helt klart. Det er kanskje en del studenter som bør tenke over yrkesplanene sine en gang til.

Konservativt framstøt

Aksjonen Nytt NSU, som har sitt utspring ved bl.a. Handelshøyskolen i Bergen, har fått sine medløpere også her ved universitetet. Det er grunn til å vente reell politisk kamp om delegatene til NSU's landsting, når de skal velges på Hovedallmøte onsdag 5.3. Det vil bli det første valg på lenge, hvor politiske motsetninger kommer fram.

Samtidig skal det eksistere en liste med ca. 40 navn på folk som er interessert i å starte opp en konservativ studentforening. Problemet er foreløpig å finne noen som er villig til å sitte i styret.

Vi deler ikke de konservatives syn, verken på NSU eller det meste annet her i verden, men vi vil likevel ønske initiativet velkomment.

Det har vært åpenbart for alle at HAM ikke har gjenspeilet de politiske holdninger blant studentene. Mens venstresiden kjempet drablig med vindemøllene, holdt de konservative seg unna. Dette har da også ført til at HAM er blitt en så kjedelig og innholdstom forestilling, at det knapt kan interessere selv den mest ihuga «innsider» i den studentpolitiske andedam.

Og det er i denne situasjon vi har et lønlig håp, om enn ikke altfor stort, om at en konservativ offensiv kan medføre en viss vitalisering. At politikken kommer inn på møtene, og de byråkratiske tirader forsvinner ut.

SOSIALSEKRETÆR

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du kan henvende deg i helse og sosiale spørsmål og juridiske saker.

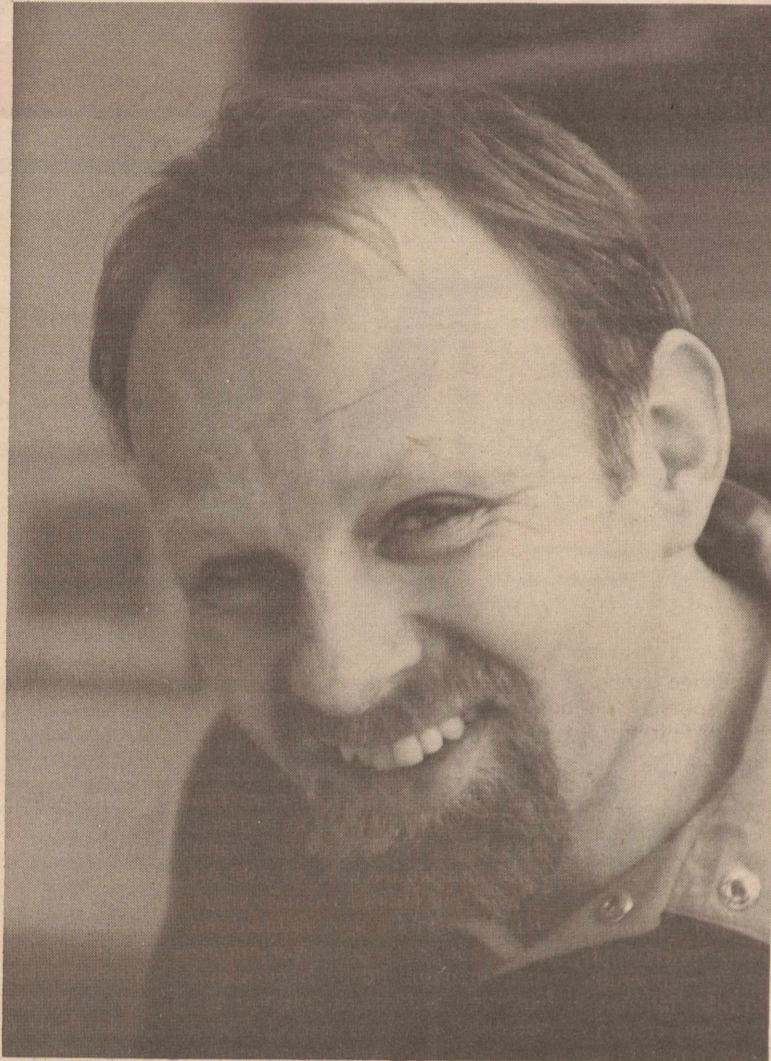
Sosialsekretær Ann Torunn Olsen,
Roald Amundsens pl. 1 (Odd Bergbygget)
Tlf. 81 012. Kl. 0900-1500.

Husk også å benytte deg av de økonomiske støtteordningene som Studentsamskipnaden har til dekning av helsemessige utgifter:
HELSEFONDET OG REFUSJON AV EGENANDELER

For informasjon, se reglene.

Nordlendingene drar heller sørover

«Universitetet i Tromsø er blitt litt for mye et Troms-Universitet. Det er meget svak søkning av studenter fra sørlige deler av Nordland. Mye tyder på at Universitetene i Oslo og Trondheim har større studentrekruttering fra denne delen av Nord-Norge».

Amanuensis Jan Einar Reiersen liker ikke «Troms-universitetet».

Det er Jan Einar Reiersen, amanuensis og geograf på ISV, som kommenterer nye tall fra studieavdelinga om rekrutteringen til Universitetet. Tallene viser at av 1886 studenter fra Norge, var 817 hjemmehørende i Troms fylke våren 1984. Troms-studentene utgjorde dermed 43% av norske studenter. De utgjorde dessuten hele 59% av studenter fra Nord-Norge. Til sammenligning er folketallet i Troms bare 30% av folketallet i Nord-Norge.

KONKURRANSEN MELLOM UNIVERSITETENE

Universitetet i Tromsø står i en konkurransesituasjon som blir stadig hardere. Universitetene bygger ut sine tilbud. I tillegg møter universitetene stadig større konkurranse fra DH-skolene. «Det er nok mange i Nordland som velger DH i Bodø eller et universitet sørpå. Dominansområdet til Universitetet i Tromsø er nok ikke mer enn fra Narvik-Vestfjorden og nordover. Det er trolig bare der det er større rekruttering til Universitetet i Tromsø enn til konkurrentene», mener Jan Einar Reiersen. Grunnlaget for en slik vurdering er ikke noe grundig undersøkelse. Påstanden bygger på noe figuren under antyder, nemlig

at folkerike kommuner i største delen av Nordland avgir svært få studenter til Universitetet i Tromsø. Det kommer like mange studenter fra Målselv med under 10000 innbyggere som det kommer fra Rana med over 20000. Bodø er dobbelt så stor som Narvik, men sender færre studenter til Tromsø.

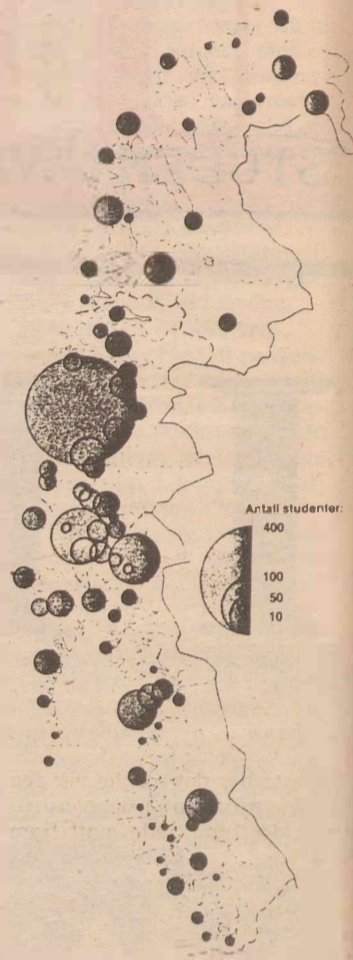
UROVEKKENDE

«Det er litt urovekkende at rekrutteringen er så konsentrert til næromlandet til Tromsø. Universitetet skal jo være et universitet for landsdelen og for hele landet. Når rekrutteringen er så avgrenset minner det litt for mye om et Universitet for Troms. Universitetet må være klar over at konkurransen vil bare bli sterkere. Hva vil skje når man får DH i sørfylket (Harstad)? Da vil Universitetet møte konkurranse i et område hvor det i dag har sterk rekruttering», sier Jan Einar Reiersen, som har kommentert dette spørsmålet i Cappelens nye verk «Norge», del 4.

UNIVERSITET ELLER DH?

Det er viktig for Universitetet å bestemme seg for hvor stor grad man skal legge opp til en konkurranse med DH-ene. Det er

Universitetet i Tromsø. Studenter etter hjemstedskommuner 1984.

Utropia: Bjørn Brox
Foto: Tage Stabell-Kulø

ikke lett å si hvorfor studenter i Nord-Norge reiser ut av landsdelen, eventuelt tar DH i Bodø i stedet for å komme til Universitetet i Tromsø. Er det fordi Tromsø ikke kan konkurrere med forskerutdanning sørpå? Er det fordi fagtilbudet er for snevert? Er det fordi studentene ønsker kortere og mer matnyttig utdanning? Eller er det rett og slett av makelighetshensyn at studenter sør i Nordland velger Bodø eller Trondheim? Det er jo billig og greit å reise sørover med toget, dessuten er vinteren der nede kortere.

Nå kan vel selv ikke vår nye rektor Narve Bjørge gjøre noe med den sistnevnte faktoren, men fagtilbudet kan planlegges for å møte konkurransen sørfra. Jan Einar Reiersen: «Det er ikke slik at vi har to typer studenter, de som vil på DH og de som vil på Universitetet. Det er i tillegg ei stor gråsoner som like gjerne velger det ene som det andre. Man er interessert i en høyere utdanning, og velger gjerne en DH-skole i nærheten. Mange fag er jo tilnærmet like. Samfunnsfag i Bodø og vårt grunnfag på ISV, for eksempel».

I REDAKSJONEN:

Even Arntzen
Johnny Ask
Steinar Johansen
Kristin Johannesen
Torunn Pettersen
Håkan T. Sandersen
Hanne Gjermo

REDAKSJONSSEKRETÆR

Harald Gjesvik (ansv.)

ØKONOMISEKRETÆR

Bjørn Brox (ansv.)

FOTOGRAFER

Tage Stabell-Kulø

Bjørn Erlandsen

Trond Davidsen

UTROPIA

Adr.: Postboks 678, 9001 Tromsø, tlf. 81 688 linje 386.

Vi har lokaler i kjeller på ISV, og kan treffes der.

Mandag, tirsdag, torsdag, fredag 11.00-13.00

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø og kommer ut to ganger i måneden.

Redaksjonen er valgt på et uavhengig radikalt grunnlag.

Annonsepris: Kr. 3,50 pr. spaltemm.

Trykt i 1600 eksemplarer.

Trykk: A/S NOR TRYKK, NARVIK.

IBM IBM IBM

Cand. scient, – en god selgerutdannelse

Tromsø-studentenes dataforening holder jevnlig bedriftspresentasjoner, og denne gangen var det IBM som var invitert. Tidligere har Norsk Data, Tromsø datasentral og Kommunedata Nord-Norge m.fl. vært her.

Det var møtt fram hele 65 studenter i lille auditorium på IMR torsdag 20. februar, og dette må kunne karakteriseres som mye. Ikke engang HAM greier å trekke så mange, og dette var klokken sju om kvelden.

Men årsaken er naturligvis at IBM er verdens største på data-markedet, med 400.000 ansatte på verdensbasis. Det er alltid spennende å høre hva gigantene mener. I det siste har det nemlig vist seg at IBMs ord er lov i dataverden. Men – de som hadde møtt fram for å høre om IBMs produkter, prosjekter, tanker og fremtidsviser ble skuffet. Det hele var lagt opp som et orienteringsmøte for nye ansatte!

Det var mye snakk om lønnsutvikling, karrieremuligheter, velferdsgoder og organisatorisk oppbygging. Vi fikk en skikkelig innføring i den opplæring som gis til nye ansatte hos IBM. Og, som kronen på verket – tilbud til studentene om «konferanser» for dem som var interessert i jobb. Ikke sommerjobber riktignok, som mange uttrykte ønske om, men fast ansettelse. Og de stillinger som IBM-Norge kunne tilby var som selgere. At det hele var lagt opp som en ren vervekam-

panje, ikke noen informasjon, gjenspeiler seg i hvem som var kommet fra Oslo (!): En fra personalavdelingen og en fra markedsføringsavdelingen. Ingen skikkelige datafolk!

På spørsmål om de ikke følte at de gjorde fremstøt for å skaffe selgere på feil sted, hevdet Ivar Fjelldal fra personalavd. at han anså cand.scient. for å være en passende utdannelse for å bli selger, og mente at for 160–170.000 kr. i året var det god respons fra denne gruppen. Riktignok heter det ikke segere innenfor denne bransjen, men salgskonsulent eller systemkonsulent. Men spørsmålet er, vil folk med embedsekamen i datafag være tilfreds som selgere – selv om det er i IBM. Felldal kunne opplyse at ansatte i IBM i gjennomsnitt var der i 10 år, men innrømmet at ansatte fra tid til annen ble kjøpt opp av kunder eller konkurrenter.

Felldal fikk spørsmål angående finansieringshjelp til studenter

som studerer datafag, på linje med det Televerket har tilbud om. Han svarte at IBM har økonomi til det, men at det ikke var aktuelt av prinsipielle grunner. Firmaet vil ikke pålegge noen å arbeide hos seg som en del av avtalen. Han opplyste også at IBM har økonomi til å gi rabatter til studenter på maskinvare, men at dette heller ikke var aktuelt.

På vegne av arrangører, Tromsøstudentenes dataforening, uttalte senere Tor Arne Bellika at neste gjest til Tromsø er DIGITAL, IBM's største konkurrent.

Datoen er ikke fastlagt – men det knytter seg stor interesse til DEC's presentasjon. Som kjent har DEC installert maskiner på EDB-senteret, og det er ventet at de vil markere seg sterkt her ved universitetet.

Bellika oppfordret ellers studenter med interesse for data å melde seg inn i foreningen.

Brekker du ei tann, så svelg den!

Fornøyde deltagere på taleteknikk-kurs. Fra venstre: NN, Hege Hildrum, Kirsten Vold. Foto: Bjørn Erlandsen.

UTROPIA: Kristian Johannessen
FOTO: Bjørn Erlandsen

Jentegruppene ved ISV og IMR har nettopp avsluttet et såkalt taleteknikk-kurs, lagt opp over to kvelder. Kurset er et tilbud til jenter som ønsker å lære mer om hvordan de skal ta ordet i større forsamlinger.

Utropia har snakket med tre av deltagerne på kurset.

Taleteknikk-kurset var lagt over to kvelder. Første kveld brukte deltagerne til å bli kjent med hverandre i tillegg til at de fikk en generell innføring i og flere gode råd for, hva de skal gjøre når de skal entre talerstolen. Andre kvelden var det hovedsaklig praktisk trening som to på dagsorden. Hver av deltagerne forberedte en kort tale hjemme. Tabellen holdt de så på kurset. Denne ble tatt opp på den kvelden. Alle fikk høre hvordan egen stemme lød og de andre deltagerne kom med kritikk – positiv og negativ – overfor den som holdt talen.

Utropia har snakket med Hege, Kjersti og Kirsten som deltok på kurset. Vi begynte med å spørre om hvorfor de egentlig ble med på kurset?

Jentene forteller at de ønsket å lære mer om hva de skal gjøre når de tar ordet i debatter og på forelesninger. Og kanskje spesielt for å føle seg litt mer sikker under muntlig eksamen. Ingen av de tre hadde noen spesiell erfaring med å snakke i større forsamlinger fra tidligere.

Det obligatoriske spørsmålet, med litt ny vri: Hvorfor er kurset bare for jenter? Mange gutter tar heller aldri ordet og er like nervøse som jenter i større forsamlinger. Dessuten har vi inntrykk av at dagens unge jenter bare buser på og har sluttet å stille seg bakerst i køen?

Kirsten: Det er fremdeles slik at guttene snakker lettere i større forsamlinger enn jenter.

Kjersti: Jentene er mere redde for å si noe dumt enn guttene.

Hege: Enig, jentene er reddere for å dumme seg ut. Jentene forbereder og forbereder seg på hva de skal si under en debatt, og så er saken ferdigbehandlet før de får tatt ordet.

Kjersti: Det er viktig for jenter å bli hørt, og ofte er det nok å være jente for ikke å bli tatt alvorlig. Da hjelper det at man er skikkelig forberedt, og slik sett er et kurs som dette nyttig. Forresten er det aller vanskeligste å takle ved foredrag at folk ikke er interessert i det du sier – det er det aller tøffeste.

(Intervjueren prøvde seg etter dette med et spørsmål om hvorfor

det er viktig at jenter sier noe – men spørsmålet ble oppfattet som dumt og overflødig og dermed heller ikke besvart).

Var det vanskelig å ta imot kritikken etter at dere hadde fremført talen deres?

Hege: Kritikken fikk vi andre kvelden etter at vi hadde rukket å bli kjent med hverandre. Kurset var delt opp i små grupper slik at vi følte oss trygge på hverandre.

Kjersti: Det var ikke farlig, mest kos. Kaffe og wienerbrød fikk vi også.

Alt i alt virker det som om deltagerne har hatt utbytte av kurset. Eneste kritikken er at alle tre trodde kurset skulle være mere trening i hvordan man skal kunne ta ordet i debatter uten at man er forberedt – og ikke uten at fremst mot hvordan man skal holde en tale. Men da blir vel neste kurset til jentegruppen lagt opp med debatt-teknikk som tema, eller hva?

Televerket sponser studenter

Mens spørsmålet om ekstern finansiering av studentpolitiske aktiviteter debatteres på HAM, får en del studenter fullfinansiert studiene sine for næringslivspenger. Televerket er blant dem som sponser studenter på denne måten. Formannen i Televerkets Studentgruppe, Tor Arne Pedersen, forteller her litt om hva denne tilknytningen innebærer.

AV: Tor Arne Pedersen

Televerkets studentgruppe

Hva er det?

Ved Universitetet i Tromsø er det nylig opprettet ei ny gruppe; Televerkets studentgruppe. Gruppen er et interesseorgan for studenter med støtte- eller sponsering fra Televerket. Den er et uformelt organ hvor vi prøver å gjøre våre ønsker/problem kjent for vår sponsor.

Hvem kan bli medlem?

Bare de studenter som får slik støtte fra Televerket, kan bli medlem i gruppa. Vi som er med, har forskjellig bakgrunn: Noen av oss har arbeidet i Televerket tidligere og får såkalt 1/2 lønn under utdanninga. En annen gruppe har fått støtte fra Televerket dette studieåret. Den består av folk som ble rekruttert via Televerkets offensive satsing på ungdom under utdanning. Felles er at vi alle studerer datafag.

Televerkets motiver for støtte

Televerket er en framfartstretted bedrift som satsar bl.a. på data-teknologi/datakraft. For at bedriften skal kunne henge med, må den rekruttere topputdannede personer før de går ut i arbeidslivet. Televerket er en statsbedrift og har ikke full frihet m.h.t. lønn.

Hva tilbyr Televerket etter studiene?

Sentralt har Televerket stort datamiljø, faktisk et av landets største. I Oslo er det et stormaskinmiljø med både bedrift og utviking. Videre er det avdelinger i Bergen, Bodø, Lillehammer som har arbeidsoppgaver tilknyttet senteret i Oslo. I dag bygges det ut dataanlegg i alle teleområder, og disse trenger også sine spesialister. Televerkets Forsknings-senter på Kjeller vil også kunne

tilby oss interessante oppgaver i framtida.

Hva ønsker vi som studenter?

Siden vi studerer ved Universitetet i Tromsø, har vi et stort ønske om å kunne få arbeid i landsdelen, etter endt utdanning. Som gruppe synes vi det er forkastelig med «eksport» av høyt utdannet personale fra landsdelen. Derfor er en av våre ønsker i studietida å arbeide for interessante/krevende jobber i Nord-Norge.

Til dette trenger vi samarbeid med Televerket lokalt i Tromsø. Samarbeidet kan kanaliseres på mange måter – en av dem er via Forsknings-senteret ved Universitetet (FORUT). Tromsø er et datamiljø som vil være et aktivum for bl.a. Televerket.

BRILLER

OPTIKUS
MAGNUS JACOBSEN
Inneh. Optiker Stein M. Jacobsen
Fr. Langes gt. 20 - 9001 Tromsø

Jentegruppa på IMR:

VI VIL BLI MANGE

«Vi er många...» – kjent refreng i en kvinnesangklassiker fra 70-åra. Jentene på IMR er blitt flere, men det er ennå et stykke igjen før refreng beskriver jenteandelen på instituttet. På innføringskurset i matematikk stemmer det riktignok nesten at «hælfte av alla som finns, er kvinns» (ca. 40%). Deretter blir jentene bare færre og

færre jo lengre ut i studiene man kommer. Hensikten med å ha ei jentegruppe på IMR er derfor både å øke rekrutteringa av jenter og å bidra til at flere av de som rekrutteres, fullfører hovedfagsstudium. Og dagens medlemmer vil gjerne ha flere aktive med i gruppa!

UTROPIA: Torunn Pettersen

At jenter organiserer seg i egne jentegrupper skjer fremdeles, tross kvinnetiår og likestillingslov. At det i dag finnes ei slik gruppe på IMR, skyldes i hovedsak to ting: Det rekrutteres få jenter til realfaga, og av de få som rekrutteres, slutter mange før de har oppnådd noen grad, enn si tatt hovedfag. Tradisjonen med at miljøet domineres av gutter og at jentene mangler forbilder, står dermed sterkt. Ønsket om å endre på disse forholda er drivkraften bak arbeidet i jentegruppa på IMR.

Kontaktpersonordning

Jentegruppa ble starta våren 1983. Den direkte foranledninga var ønsket om å opprette en «kontaktpersonordning» for nye jenter på instituttet. Ordninga innebærer at medlemmene i jentegruppa tar på seg ansvaret for å gjøre den faglige og sosiale overgangen til IMR-student så myk som mulig. Hver ny jente får en fast kontaktperson, altså en slags fadderordning.

– Ordninga har vært en suksess, men dessverre er ikke kapasiteten stor nok til å fange opp alle. Vi rekker bare å kontakte de jentene som begynner på Ma-100 i høstsemesteret. Det er Gerd Johansen og Eva Larsen, begge aktive i jentegruppa, som forteller dette til Utopia. Å øke denne kapasiteten er en av hovedgrunnene til at jentegruppa i dag ønsker seg flere medlemmer.

Tidlig kontakt

Kontakten med de nye jentene starter på et tidlig tidspunkt i og med at jentegruppa i samarbeid med studieveileder sender ut brev til de kvinnelige søkerne for å «oppmuntre» dem og informere om ulike sider ved studenttilvæ-

relsen. Både Gerd og Eva fikk slike brev før de begynte å oppleve det som svært positivt. Også det å være kontaktpersoner selv synes de er givende. De tror at mange gutter også kunne ha ønsket seg en slik ordning når de begynner som ferske studenter, så det er fritt fram for å kopiere metoden!

I tillegg til å sende brev, møter representanter fra jentegruppa opp på ei av de første Ma-100-forelesninger og orienterer om virksomheta si.

Brosjyre

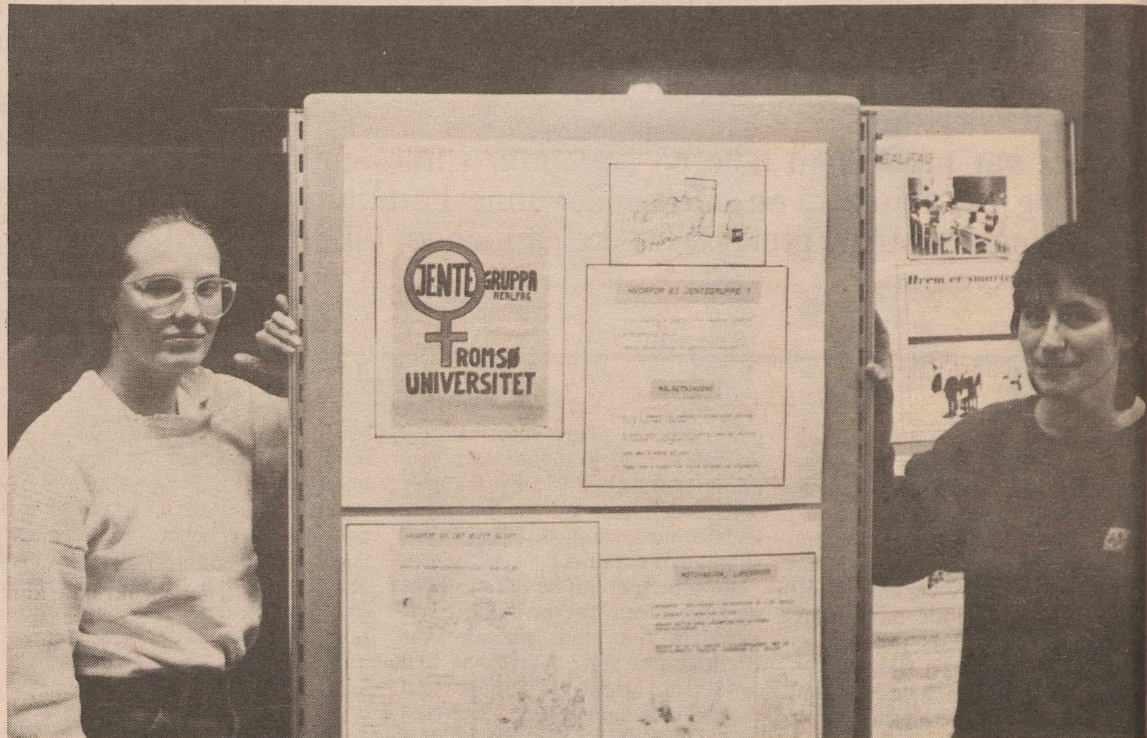
Dessuten har de ei presentasjonsbrosjyre som de distribueres i ulike sammenhenger. Et hovedprosjekt fremover er å få utarbeida ei større og mer profesjonell brosjyre om jenter i realfag generelt, etter mønster fra ei tilsvarende på IFF. Denne skal kunne brukes aktivt i å markedsføre realfag som et reelt alternativ også for jenter.

Manglende ansvar

Gerd og Eva sier at jentegruppa vanligvis møter lutter velvilje fra instituttadministrasjonen når de tar opp saker. F.eks. skal den nevnte brosjyra lages i samarbeid med instituttet. – Men er det egentlig vår oppgave å sørge for at informasjon om realfaga også når jenter på en skikkelig måte, spør de. – I dag avhenger slik informasjon av at det til enhver tid finnes studerende jenter som er villig til å prioritere slikt arbeid og bruke av studietida si til det. Dermed kan det bli svært tilfeldig hva som når ut. Ansvaret for dette burde ligge hos Universitetet, ikke hos tilfeldige studenter!

Ikke upolitisk

På spørsmål om de vil kalle jen-

Gerd Johansen og Eva Larsen foran jentegruppas informasjonsstand: Vi tar gjerne imot nye medlemmer. (Foto: Tage Stabell-Kulø.)

tegruppa sitt arbeid for politisk virksomhet, svarer Eva og Gerd: – Vi er partipolitisk uavhengig men ikke upolitisk. Det å ønske flere jenter med i samfunnet generelt og i realfagssammenheng spesielt, er et politisk standpunkt.

Men dette er også det eneste synspunktet medlemmene i gruppa trenger å ha felles. Synet på enkeltsaker som f.eks. kjønnskvoteing, kan variere svært mye.

Bli med!

Og til dem som måtte tro at jentegrupper er noe som har overlevd seg selv, har de to representantene følgende å si: Jentegruppa er ikke overflødig. Det kan du komme til å merke fortere

enn du setter pris på. Derfor: Velkommen som medlem – vær med på å gjøre innholdet i refreng:

«Vi er många...» til en sannhet uten modifikasjoner, også for jenter i realfag.

TØFFERE MED KVINNEFORSKNING

Kontaktpersonordninga og informasjonsvirksomhet på instituttet er sentral, men bare en del av virksomheta til jentegruppa på IMR. I tillegg kommer en rekke andre aktiviteter. Blant ting som har skjedd, skjer eller kommer til å skje, nevner Eva Larsen og Gerd Johansen at

- de har arrangert møte og laget veggavis om kjønnskvoteing
- de har arrangert diskusjonskveld om jente- og gutteoppdragelse
- de har samlet tidligere hovedfagsstudenter for å orientere om det å ta hovedfag
- de administrerer egen hylle med kvinneverrelatert litteratur på UM/IMR
- de arrangerer kurs i taleteknikk
- de deltar på kvinnekongresser
- de planlegger kampanje på videregående skoler
- de planlegger «bøllekurs» for alle jentene ved UiTø
- de har allmøte en gang i måneden hvor aktuelle saker kan taes opp

Det er altså litt av hvert som foregår. Og jentegruppa ønsker seg flere medlemmer, både til å delta i aktiviteter som alt er i gang og til å komme med nye ideer. Noe for deg?

Agtsport

-Kom innom og se nyhetene fra

Odlo

hos oss!

sports huset

STORGAIA 91 - TLF. (083) 83 668

AKTIVITETENE I JENTEGRUPPA

– Selv om jenter i realfagsmiljø har sitt å stri med, tror jeg likevel det i dag kan være tøffere å drive kvinneforskning på ISV eller ISL enn å være jente som tar hovedfag på IMR. Dette sier Eva Larsen til Utopia.

– Men ting er i ferd med å endre seg. Tradisjonelt har innholdet i realfagene vært sett på som kjønnsnøytralt. Nå blir det også i disse fagene fokusert stadig mer på hvilken betydning presentasjonene av innholdet har, hvordan forskningen drives og på hvilke premisser konklusjonene trekkes. Kvinneforskning er dermed blitt aktuelt også i realfagssammenheng, med mange spennende ting å ta fatt på! Og da hjelper det kanskje at noen av de aktuelle problemstillingene har vært fokusert på i jentegrupper rundt omkring, slik at vi slipper å starte helt på bar bakke når det gjelder å få forståelse og anerkjennelse for verdien av denne forskningen, avslutter hun.

Variert og uhøytidelig «Glad-kor»

Utropia har vært på korøvelse. Ikke først og fremst for å lære nye drikkeviser, men for å tittle litt nærmere på studentkoret vårt, hvem de er og hva de driver på med utenom det å øve på teoribygget en gang i uka. Mens resten av koret øvet, fikk Utropia snakke med Hilde Skogsholm og Steinar (Leonard) Hansen, 2 av korets medlemmer, om løst og fast om studentkoret.

UTROPIA: Hanne Gjermo
FOTO: Trond Davidsen

Steinar (Leonard) Hansen og Hilde Skogsholm.

Litt om koret

Studentkoret ble stiftet i høstsemesteret 1984. Einar Magnussen har dirigert koret siden den «spede» begynnelse og står i tillegg ansvarlig for det musikalske. Koret har også et styre med en representant for hver korstemme. Dette har ansvaret for alt det praktiske som skal gjøres.

«Glad-kor»

Studentkoret er ikke akkurat koret med flest opptredener bak seg og stor publisitet her i Tromsø. Faktisk så er det mange som har vært uvitende om dets fortsatte eksistens og trodd at den syngende gjengen med svarte alpeler og vester, som man kunne observere under UKA-85, kun var et UKA-fenomen. Men disse tar i tilfelle skammelig feil. Studentkoret lever. Tromsø er en by med stort utvalg av amatørkor, hva er studentkoret som de andre ikke er? Uten at verken Steinar

eller Hilde vil uttale seg så veldig bestemt, mener de nok at studentkoret er noe mer enn kun et kor. Det å komme sammen å øve er selvfølgelig viktig, men det er så mye mer også. Det siste man stiller krav til, er det musikalske nivået til studenter som har lyst til å være med. Begge poengterer at her skal man først og fremst ha det artig. Inntrykket er at de andre korene i by'n er mye mere opptatt av det å være flinke til å synge. «Det er klart at vi også ønsker å synge bra», legger Hilde til, «men det er ikke det primære. Studentkoret er «glad-koret» i by'n framfor alt annet».

Skibotn

En gang hvert semester drar koret til Skibotn med Ompagniet, hvor det blant annet øves litt. Men på spørsmål om de har noe mere felles med (Ompagniet svarer det, «nei det er bare den ene Skibotnhelga». Men i og med at dette gjentar seg hvert semester, skulle vel det tyde på at samarbeidet har sin funksjon.

Bergenstur

Bergen er i vinden for tiden, ikke minst pga. den store musikalske begivenhet «Grand Prix». Nå skal også studentkoret kaste seg inn i musikkverdenen der nede i Vestlandets hovedstad. Selv om studentkoret har gode erfaringer med opptredener i pauser under store arrangementer, er det nok verken Åse Kleveland eller andre i «Grand Prix»-komiteen som har invitert dem til Grieghallen for å underholde under «d'Final d'Grandios». Men invitert er de blitt, og av ingen ringere enn UKEN i Bergen.

Siste uka i november drar godt over halve koret nedover. Hva slags program er det lagt opp til der nede? Nei, akkurat på det området hersker det en viss usikkerhet, men de antar begge to at noe synging blir det vel, både alene og sammen med andre kor. Bl.a. så vil studentkoret fra Kristiansand

Stemmebruk, ikke kun til hjemmebruk. Studentkoret under ledelse av Einar Magnussen.

være i Bergen samtidig med Tromsø-koret.

Mangler tenorer

Koret utgjør i det store og hele ca. 25 studenter. Tallet på medlemmer har nå stabilisert seg, og både Hilde og Steinar mener det er en passende størrelse på et kor som dette. Likevel, nye medlemmer er alltid velkomne, da spesielt tenorer som det er stor mangel på. Og her er det heller ingen krav til sangstemme av spesiell art, kun glede ved det å synge er det som teller.

Repertoar

Hva slags sanger synger dere? «Useriøse av alle slag», kommer det kjapt fra Hilde. Variert, uhøytidelig og upolitiske er betegnelser på type sanger legger Steinar til. Av aktuelle komposisjoner kan Bellmann og Mozart nevnes, og av musikkgenrer kan blues

og barbershop være eksempler. Under Utropias besøk øves det på gode gamle «Down by the riverside» med et noe annet arrangement enn det vanlige. Slettesmeg ikkeverst! Som det blir presisert hele tiden, er dette først og fremst et glad-kor som synger glade sanger, og de synger for å underholde, ikke minst seg selv.

Stram økonomi

Som de fleste andre organisasjoner lider også studentkoret under manglende økonomi. Koret

har vært en underorganisasjon til studentsamfunnet, og da dette gikk «konk», ble det ingen støtte til de syngende studentene. Forrige semester gikk uten noen støtte i det hele tatt. Dette har nødvendigvis ført til at all form for aktivitet må betales av medlemmene selv. Ikke noe gratis «Skibotn-seminar», ei heller noen som helst form for støtte til den store Bergensturen.

«Gud er død!» erklarte Nietzsche for ikke så lenge siden, og jeg kan bare legge til: «Men studentkoret lever!»

Rimelige reisetilbud for studenter

ATHEN:

Ukentlige avganger i perioden 19.6-28.8

KR. 2.240,- T/R
KR. 1.270,- en veg

LONDON:

Daglige avganger med BRITISH AIRWAYS

KR. 1.990 T/R
KR. 995,- en veg

NEW YORK:

Med SAS fra Gardemoen

KR. 3.790,- T/R
KR. 2.085,- en veg

Dette er kun et lite utvalg av vårt tilbud til studenter
Vil du vite mer?
Kontakt oss!

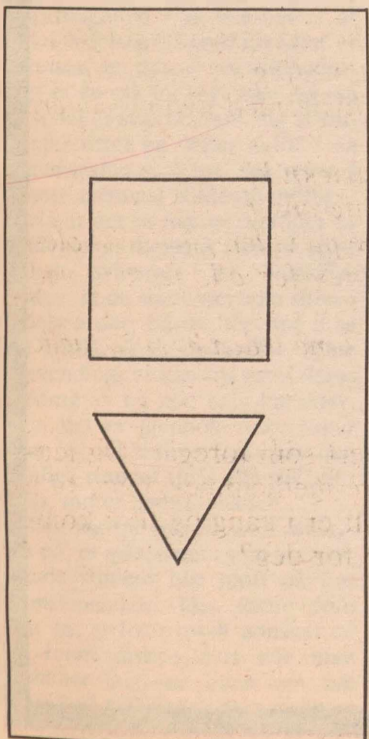

UNIVERSITETENES
REISEBYRÅ
Brevika · Postboks 865
9001 Tromsø · Norway

TELEFON 84 820

CITIZEN THE SPORTING LIFE

NORGES URMAKER FORBUND
URBEVIS
FORSIKRING/GARANTI
98 76 54 32
117 FOR HELE FAMILIEN
UNNEMEN NYDALF ANDERSEN
STENHØRDET 3 111 LINDHOLM 8001 TROMSØ

Innblikk i studentpolitikken

Ofte tar herværende studentavis det for gitt at leserne har en viss kjennskap til hvilke personer og hvilke organer, som deltar på den studentpolitiske arena. For å gi nye studenter og andre med en noe perifer kjennskap til den studentpolitiske hverdag, et lite innblikk, har Utopia tatt en prat med Øystein Johannesen, en sentral studentpolitiker ved UiTØ.

UTROPIA: Håkan Sandersen
FOTO: Bjørn Erlandsen

– Øystein Johannesen, kan du begynne med å fortelle litt om hvilke tillitsverv du innehar, og om de organer der disse vervene inngår?

– Det enkleste vil nok da være og først gi en kort og forenklet skisse av styringshierarkiet på UiTØ.

Universitetstinget
Universitetsstyret
Instituttrådet
Faggruppe

Universitetets formelt øverste organ er **Universitetstinget** som sammentrer kun én gang pr. semester. Man kan kanskje si at Universitetstinget er UiTØ's folkeforsamling. Fra U-tinget velges en gruppe som kalles **Universitetsstyret**. Dette organet er et slags arbeidsvalg som styrer mellom hver gang U-tinget har møter. Styret har også en forberedende funksjon mht. saker som skal opp på U-tinget. **Instituttrådet** er øverste organ for hvert enkelt institutt. I alle de tre ovenfornevnte organer er det tre hovedgrupper som er representert: studentene, de vitenskapelig ansatte og administrasjonen. Nederst i hierarkiet finner vi **Faggruppen**, som er styringsorgan for de enkelte faggruppene på hvert institutt.

Jeg er studentrepresentant i

U-tinget, U-styret, Instituttrådet for ISL, samt i et utvalg som kalles for teknisk Budsjettutvalg. Teknisk Budsjettutvalg har to hovedoppgaver. For det første å foreslå en fordeling av inneværende årsbudsjett, og for det andre å foreslå en fordeling av neste års budsjett. Forslagene som kommer fra dette utvalget, behandles etterpå i U-styret. Organet har altså primært en rådgivende funksjon.

I tillegg til disse vervene er jeg også med i et midlertidig utvalg som går under navnet Kultur-fagsutvalget.

– Hvordan vil du beskrive arbeidet som alle disse vervene innebærer?

– Det er mye rutinearbeid i studentpolitikken, det skal ikke unnlås. Ikke minst blir det mye lesing av sakspapirer og offentlige dokumenter. Eksempelvis behandlet U-styret i fjor 330 saker fordelt på 20 møter, og med de andre vervene i tillegg så blir arbeidsbelastningen til tider meget stor. Men nye av arbeidet er allikevel så interessant og givende at det oppveier trivialitetene.

– Hvordan kom du med i studentpolitikken?

– Mer eller mindre tilfeldig. Jeg ble spurt av studentenes arb.utvalg på ISL om jeg var villig, møt-

te opp på instituttallmøtet, ble valgt, og dermed begynte snøballen å rulle. Dette er mitt 4. semester i dette systemet og jeg trives godt med disse vervene, interessen har bare økt.

– Noen gode tips til «nybegynnerne» i studentpolitikken?

– Møt for det første opp på instituttallmøtene, erfaringsmessig er det der de fleste rekrutteres. Du må selvsagt også holde deg litt informert om det som skjer, bl.a. gjennom Utopia og Studentradioen. Når man først er kommet innenfor «systemet», er det viktig å overvinne følelsen av underlegenhet overfor de andre i de forskjellige organer som har lengre erfaring enn en selv. Man må jo også sette seg inn i styringsstrukturen slik at man vet hvordan det hele fungerer. At man er utadvendt og tør å ta ordet er også en viktig ting for en kommende studentpolitiker.

– Hva kommer det av at du har såpass mange verv som du har, og hvorfor er ikke disse bedre fordelt blant studentene?

– Dette har nok både praktiske og rekrutteringsmessige årsaker. Vervene i U-tinget og U-styret henger jo på en måte sammen siden U-styret velges fra U-tinget. Oppbygningen gjør altså at alle medlemmene i U-styret også sitter i U-tinget.

At jeg også sitter i Teknisk budsjettutvalg kommer av at det ville gi oss (studentgruppa) mer over-

sikt og kontinuitet i arbeidet. Dette fordi én person da ville følge hele prosessen, og dermed ville få inngående kjennskap til det som skjer.

Når det gjelder vervet som representant i Instituttrådet på ISL, har denne ingen praktisk begrunnelse, det skyldes nok snarere at det er problemer med å rekruttere andre folk.

– Men fører ikke denne koplingen mellom «universitetspolitikk» og «instituttpolitikk» til lojalitetskonflikter?

– I teorien er jeg klar over problemet, men i praksis har jeg ikke opplevd dette som et problem. Det er ytterst få saker der slike konflikter kan oppstå. Men som sagt, rekrutteringsmønsteret gjør

at noen studentpolitikere sitter med flere verv enn det som egentlig er tilrådelig. Dette gjør også at de studentpolitiske miljøene blir mer «lukket» enn de ville vært ellers. Skal vi fullt ut kunne utnytte den demokratiske rettighet studentpolitiske deltakelse er, må studentenes aktivitetsnivå økes.

– Føler du at studentene har reell innflytelse på beslutningsprosessene gjennom sin representasjon?

– Selvsagt har vi litt betydning men allikevel for lite. Det skyldes bl.a. det forholdet at vitenskapelig ansatte har rent flertall både i U-tinget, U-styret og Instituttådene. Studentene og administrativt personale har altså lite å si hvis de vitenskapelige ansatte står samlet.

Generelt tror jeg også at vi studenter vil oppnå mer hvis vi i større grad definerer oss «inn i» systemet, i stedet for å sette oss selv utenfor med den tradisjonelle konfrontasjonslinja.

– Hva er de mest interessante sakene for tiden?

– Det pågår bl.a. arbeid med forenkling/rasjonalisering av beslutningsstrukturen. Man vil forsøke å overføre en del av rutinearbeidet fra universitetets politiske organer og nedover i hierarkiet eller til administrasjonen. Dette vil bety at vi som er med i styre og stell kan ofre mer tid på de viktige prinsippdebattene, og mindre på dagligdagse trivialiteter. Men vi må selvsagt være meget kritiske til hva som delegeres bort.

Det vil også bli interessant å følge med i hva som kommer ut av «Aksjon Nytt NSU». Personlig tror jeg at aksjonens forslag vil gjøre NSU til en dårligere organisasjon. NSU vil bli en snevertende interesseorganisasjon på linje med Norges Bondelag, og jeg frykter også en avpolitisering, sier studentrepresentant Øystein Johannesen.

UNIBOK

UNIVERSITETSBOKHANDEL

Postboks 761 – 9001 Tromsø

Tlf. (083) 81 012

FAGBOKSALG 10.–21. MARS

Vi realiserer en del av vårt store lager til
STERKT REDUSERTE PRISER

Fra **KR. 5,-** og oppover i ALLE FAG

UNIBOK

UNIVERSITETSBOKHANDEL

Postboks 761 – 9001 Tromsø

Tlf. (083) 81 012

LESERINNLEGG

KEISERENS NYE KLÆR

Av: Hans Kristian Hernes

Helgeseminar og årsmøte i NMMU

No sist helg heldt Troms fylkesmålslag i samarbeid med Nordnorsk Målungdom (NMMU) eit seminar om målstriden i Nord-Noreg. Lektor Roger Lockertsen opna kurset med eit innlegg om organiseringa av målarbeidet i perioden 1898-1938.

På laurdag og søndag blei perspektivet retta framover – det blei blant anna dvela ved skolemålet i landsdelen frå 1938 og fram til i dag, og seminardeltakarane fikk òg eit innblikk i arbeidsplanane for skolemålet fram mot 1990-åra.

Nordnorsk Målungdom har for tida ialt 10 lag i sving ute i distrikt. På seminaret og årsmøtet møtte det no i helga 22 utsendingar frå Bodø, Sortland, Harstad og Tromsø. Rekrutteringa, som lenge har vore eit stort problem for NMMU, har i det siste fått ein kraftig oppsving. Spesielt gledelig er det at fleire elevar frå dei vidaregåande skolane her i byen har gitt seg i kast med målsaka.

NMMU har i den seinare tida mellom anna stått hardt på for å få ei byste av den nordnorske nynorskforfattaren Lars Berg i Kulturhuset, og etter kva Utopia får opplyst, ventar dei no berre på klarsignal frå utsmkningskomiteen ved Kulturhuset. Professor Georg Hygen har modellert bysta.

NMMU vil også i denne perioden ha sitt hovudsete i Tromsø. Steinar Aas blei attvald som leiar.

UKA I BERGEN

Hvis noen skulle ha lyst, og ikke minst råd, til å ta seg en tur til uka i Bergen, er det mulig å få bestilt billetter her på universitetet. Man henvender seg da til Frode Flægstad på den adresse/telefonnummer som er oppgitt i annonsen om uke-styret her.

Som gjest fra det kalde nord, har man også adgang til enkelte spesialarrangementer. Så som frokost, for de som lever på den tiden av døgnet og.

Så alle kapitalsterke, festsugne studenter, uten eksamenspress – og dermed skulle vi ha definert ut de fleste – tropp, opp og skaff dere billetter. En uke blant feststemte bergensere er en knallhard herding av øregangene, som skulle gjøre en i stand til å tåle både kjedelige forelesere og hovedallmøter for fremtida.

STUDENTUKA -87

Det går mot ny studentuke i 1987. Uke-sjefen i UKA -85, Frode Flægstad, oppfordrer folk til å melde seg til dyst i følgende PRESTISJEMETTEDE verv (garantert bilde i Utopia):

- UKESJEF
- GENERALSEKRETÆR
- BLÆSTISJEF
- ADMINISTRASJONS SEKRETÆR
- ØKONOMISJEF
- ARRANGEMENTSSJEF
- REKLAMESJEF
- SALGSSJEF
- TEATERSJEF

Han sier det er fullt mulig å gå to sammen om en jobb. Meld dere til Frode Flægstad, en riktig sympatisk ung mann, som finnes på tlf. Brevika 271 eller ED3-senteret, 1. byggetrinn, kontor A 144. Valget skjer på Studenthuset onsdag 12. mars kl. 20.

med å få bo der helt til jul, for de boligene der var bare provisorier og skulle helt sikkert tømmes for studenter og rives før jul, for nesten ti år siden. Det bør vel også nevnes at såvidt jeg har kjennskap til, har det også i alle disse årene vært i drift på dispensasjon fra brannforskriftene.

Jeg velger å være anonym av den enkle og innlysende grunn at jeg står som søker på den lista hos Samskipnaden og har ikke noe ønske om å stå der lenger enn nødvendig.

«Nytt NSU» kaller de seg, medlemmene i aksjonen som mener at Norsk Studentunion må forandres. Organisasjonen driver for mye med «allmennpolitikk», og lite med det som har med studentenes faglige og sosiale situasjon å gjøre, sier de. De vil omorganisere NSU, med såkalte fagråd som grunnenheter. Det skal snevre inn arbeidsfeltet, effektivisere og skape større interesse blant studentene. Sier de.

Besnærende tanker, spør du meg. Vel og merke om utgangspunktet hadde vært riktig, og den påståtte medisinen, med ny organisasjonsform, hadde vært noen god vei å gå. Hvorfor? Tja, jeg skal forsøke å komme med noen innvendinger.

Politikk er ikke enkelt

Aller først: Hva er «allmennpolitikk» til forskjell fra mer snever «studentpolitikk»? Det siste burde være enkelt; det er det som angår studentene, får vi anta. Vil-kårene i lånekassa, for eksempel. Helt så enkelt er det ikke. For hva sier våre venner Willoch og Langslet? Jo, at studentens krav om bedre studiefinansiering må settes opp mot andre gruppers behov, og blir det ikke en smule mer allmennpolitisk da? Et annet eksempel: NSU har tidligere aksjonert mot renta i Husbanken. Allmennpolitikk? Ja, fordi renta i denne banken henger sammen med vilkårene i de andre statsbankene, og statsinntekts- og kredittpolitikk må da være et allmennpolitisk spørsmål. Og dermed ikke viktig for en studentorganisasjon? Jo, selvfølgelig er det viktig også for NSU. For samskipnadene låner penger til studentboliger i nettopp Husbanken, og da er det slik at vilkårene i den-

ne banken påvirker husleia studentene må betale. Allmennpolitikk eller studentpolitikk...? Kanskje «Nytt NSU» kan definere hva de mener med allmennpolitikk.

NSU driver for mye med utenrikspolitikk, hevder aksjonen. Tøv, etter min mening. Den tida jeg har deltatt mer eller mindre aktivt i organisasjonen, er det minimalt med tid som har vært brukt på å diskutere spørsmål som angår forhold utenfor Norge. Og ærlig talt: Skal vi som studenter sette oss på vår høye hest og utelukkende tenke på våre egne interesser, uten å skjule til hva som skjer verden rundt oss? Det er i så tilfelle horribelt på et tidspunkt hvor den internasjonale solidariteten blomstrer en smule. Bare se på oppslutningen om Band Aid-aksjonen og den massive for-dømmelsen av raseskillestyret i Sør-Afrika.

Joda, NSU jobber

Etter som «Nytt NSU» har vanskeligheter for å få fram hva Norsk Studentunion arbeider med, både faglig og sosialt, kan det jo være på sin plass å minne om det. Tre ting er spesielt vektlagt det siste året. I fjor vår kom stortingsmelding nr. 66 «Om høyere utdanning», den første i sitt slag på ti år. Et viktig dokument, der regjeringa trekker opp sine perspektiver (eller mangel på sådanne) fram mot år 2000. Hva som kommer ut av behandlinga i Stortinget, vil være svært avgjørende for din og min studiesituasjon i årene framover. NSU har laget ei motmelding som å kjøre inn i beslutningssystemet, og som forhåpentligvis vil bli tatt hensyn til når politikerne trekker opp sine linjer. Er ikke det å arbeide for studentenes faglige interesser?

En ny lov om velferd for elever og studenter blir vedtatt i løpet av våren. Regjeringas forslag er vagt, spesiell bomullsinnpakning har avsnittet om stats ansvar for velferden fått. NSU har arbeidet grundig med loven, både før det endelige lovutkastet forelå, og ikke minst i tida etterpå. Viktig? Tja, det må da kunne sies, all den tid det betyr mye for oss alle hvilke tilbud studentsamskipnaden har til oss.

Det skal arrangeres en renteaksjon til våren. Hovedkravet er å få satt ned renta i lånekassen. NSU tok initiativ til aksjonen, som skal drives i regi av De utdanningsøkendes kontaktutvalg (DUK), og vil være en viktig støttespiller for aksjonsarbeidet ut over våren. Gir aksjonen resultater, betyr det bedre tilbakebetalingsvilkår, noe som kan bidra til at flere tør ta lån, og at færre arbeider deltatt. Det ønsker vi vel? Er ikke det å arbeide for studentenes velferdssituasjon?

Fagrådene skal bli grunnenhet i organisasjonsstrukturen, mener «Nytt NSU». Ved å opprette fagråd på lokalt og nasjonalt nivå, skal studentene bli engasjert i faglige spørsmål, og dermed skal aktiviteten øke. Etter min mening er det viktig å styrke fagrådene, men det er et drøyt stykke fra en slik problemstilling til det å forandre hele organisasjonen. La meg ta noen av mine innvendinger.

Studentorganisering er ikke enkelt

Jeg har mine sterke tvil om slik fagråd kan oppildne studentene gjennom å vektlegge faglige spørsmål. Min personlige erfaring er tvert om at få ting engasjerer mindre enn fagkritikk og evalu-

eksempel, som dessverre er fra virkeligheten, og meget ferskt.

Per og Ola bor privat, men må flytte ut av hybelen, som de deler. De går da til Samskipnaden og ber om hjelp. (De er ikke jaget ut av hybelen, men verten må flytte ut). Svaret de får, er at «Dere kan jo søke, men det er ikke noen vits for det blir ihvertfall ikke noe ledig før tildeling i april». Guttene er ikke så kjappe i snakketøyet og godtar dette, om enn med bøyet hode. Da kommer den ene på at han søkte om hybel i Brevika i september, men der var det fullt så han fikk til slutt en hybel på Elverhøy (s.k. Fyll & Bråk), den var imidlertid ikke så rolig som han kunne ønske, og han flyttet inn hos Per, sa opp hybelen på Elverhøy, men aldri søknaden på Brevika.

Dette gikk han da til Samskipnaden og sa fra om, og regnet med at han selvsagt sto på lista til Brevika. Men nei, det gjorde han ikke. Jamen, sa han «Jeg sa jo aldri opp søknaden til Brevika». «Det», repliserte hun, «skjer automatisk når du får hybel». Ola ga seg imidlertid ikke. «Jammen jeg flyttet jo derfra fordi det var så mye bråk der». Så kommer den vennlige deltakende kommentar fra diskenspringeren. «Ja jeg har ikke vært der og bråket».

Samtidig som dette skjer, så er det en annen gutt som finner ut han har lyst til å flytte på studenthybel selv om han har hybel hos private. Han gjør som oss andre, tropper opp hos Samskipnaden.

Forskjellen ligger bare i det at denne gutten er litt mer freidig. Han legger nemlig fram et brev som viser at han er allergiker og kan derfor ikke bo i Brevika. Han viser det er treveggene der som gjør det. Det foregår jo også i

mine hovedinnvendinger mot Samskipnaden slik den drives i dag. Det virker som om man har gått bort fra de grunnleggende intensjoner, som vitterlig var at Samskipnaden skulle være et serviceorgan for studentene. En organisasjon som skulle ivareta de sosiale, økonomiske, kulturelle (osv) interesser hos skranken. Når man nå nærmer seg skranken, så er det nærmest med en følelse av å være takknemlig for at man kan komme dit uten å ha søkt om tillatelse. Det er ikke lenger de som er til for oss, men vi, studentene, som er til for deres del, for at de skal ha et sted å gå med matpakken hver morgen.

Nå er det vel noen som er begynt å riste på hodet og lurer på hva slags grunnløst prat dette er. Det virkelig sørgelige er jo at det slett ikke er grunnløst.

Nå har det dessverre ikke vært mulig for meg å få tatt en titt på Samskipnadens regnskap og boligkø-lister osv., men jeg har en følelse av at folk flest ikke interesserer seg for tørre tall og statistikk i denne forbindelse, men er mest opptatt av hva vi kan vente av ytelser fra Samskipnaden. Spesielt gjelder dette de som er tilflyttere uten bekjentskaper og som er totalt avhengige av Samskipnaden når det gjelder bolig. Det som da viser seg er at det ikke tas hensyn til nåværende bosituasjon når man søker om hybel. Det vil si at en som faktisk er uten bolig (sover på gulvet i en TV-stue e.l.) ikke blir tatt mer hensyn til enn en som bor f.eks. privat, men har lyst å bo i studenthybel. Følgene av en slik «nøytral tildelingspolitikk» er så uhyrlig at man har vanskelig for å skjønne bakgrunnen.

Jeg skal illustrere dette med et

SAMSKIPNADEN

– Med hua i handa eller kjeften på rette sted?

Det er med forbauselse jeg leser i Norsk Lovsamling om Lov av 23/4 1977. Der står det i lovs form hvilke funksjoner Samskipnaden skal ha. Det som imidlertid er egnet til forbauselse, er der det slås fast at Samskipnaden skal «ivareta studentenes interesser». Misforstå meg nå ikke slik at det er forbausende å se med hvilken arroganse Samskipnaden i Samskipnaden i Tromsø totalt overser dette.

Man kan jo saktens spørre seg selv om det er uttalt politikk fra ledelsen i Samskipnaden, eller om det er en form for selvtakt av de funksjonærer vi som studenter møter daglig foran skranken. Uansett hvilket alternativ vi velger her, så er det foruroligende. Foruroligende i så henseende at det i ledelsen i samskipnaden er forutsatt et flertall av studenter. Det er en sak for seg, men jeg må jo si det er svært betenkelig at studenter sitter og deltar aktivt i en organisasjon som for meg synes å oppføre seg nærmest studentfiendtlig.

Nå er det så mange områder av studentenes dagligliv som på ulike måter avhenger av Samskipnaden, at de studenter som sitter i ledelsen der, burde begynne å se litt kritisk på sin deltagelse. Mine innvendinger er kanskje etter deres mening av en noe naiv karakter, men det er gjennom slike saker som jeg vil trekke fram her den vanlige student (hvis noe slikt finnes), møter Samskipnaden.

Det jeg spesielt vil sette søkelyset på, er måten man som boligøkende student blir møtt på hos Samskipnaden. Det første som slår en, er hvor totalt uønsket en er foran disken ders når man kommer med en bønn om tak over hodet. Dette er da også en av

Den reviderte oppsetninga på HT:

Stammenes nye Formspråk

UTROPIA: Even Arntzen

Etter knappe tre forestillinger blei «Stammens Språk» tatt ned av tapeten ved Hålogaland teater. Tre dager blei så benytta til å omarbeide stykket. Og nå sist fredag fikk altså publikum presentert en innstramma og nedkorta versjon.

Opphavsmannen til Stammens Språk, eller «Translations», er en irlender ved navn Brian Friel. Det sentrale temaet kan sammenfattes i to ord: språk og identitet – hva skjer med mennesker som mister sitt språk, og hvilke identitetsmessige problemer medfører dette.

Utgangspunktet for «Stammens Språk» er altså Irland, og ramma for handlinga er landsbyen Baile Beag anno 1833. Den overordna konflikten i stykket er motsetninga mellom engelsk og irsk; angliseringprosessen av irsk skoleverk, embetsstand og stedsnavn – samt de direkte og indirekte ringvirkninger av denne prosessen

sen menneskene imellom, såvel sosialt som psykologisk.

Selv om ikke HT direkte har lagt stykket til norske forhold, skulle det ikke være vanskelig å trekke paralleller til språksituasjonen her til lands med to offisielle skriftspråk, utallige regionale dialekter og ikke minst det samiske språkets særstilling i denne mangefarvede språkmørja.

Hva så med stykket som sådan? Stykket blei omarbeidet etter pressens og publikums heller dårlige mottakelse. Diskusjonen som fulgte etter nyoppsettinga nå på fredag, indikerte at bearbeidinga hadde vært av det gode. Men ennå er det enkelte ting som kan gjøres bedre. Spesielt synes åpningsscenen noe tafatt og diffus – hvis man ikke hadde lest forhåndstaler av stykket, ville det nok være noe vanskelig å gripe åpninga og skjønne hva dette dreier seg om.

Dette er noe ensemblet burde jobbe videre med, fordi hvis eksposisjonen er sviktende og forvirrende, vil dette forplante seg videre utover i scenene og aktene,

og i verste fall bidra til at mange tilskuere faller av lasset før handlinga er kommet «skikkelig» igang. Imidlertid kan det neppe stikkes under en stol at dette er problematisk i all dramatik. Sigmund «Jimmy Jack» Sæverud skriver i programmet blant annet følgende: «En skuespillers jobb er å gjøre «det synlige synlig». Han eller hun skal vise med kroppen de prosessene som foregår inne i et menneske hun eller han fremstiller, den sjelelige tanke/følelse/viljeprosess som leder fram til det den sier eller gjør. Det problematiske med den jobben er at disse prosessene ikke står i teksten! Det står det utrolig lite (...).

Når det gjelder skuespillerprestasjonene, er nok det gjengse inntrykket som sitter igjen med denne prøveforestillinga at de er langt bedre denne gang – mindre overspill og krampe og vræl – og dermed også bedre teater. Til tross for at den dramatiske nerven kan vikre noe vel kamulfert i enkelte sekvenser, kan vi ikke gjøre annet enn å ønske HT til lykke til videre med stykket og turnéen.

«Det kan skje at en sivilisasjon blir innesperra bak språklige grensa på et kart som ikkje lenger stemmer overens med landskapet si verkelighet,» sier mester Hugh. (Foto: Ola Røe).

DENNE
BANKEN
FINNER DU
OVER HELE

NORGE

KREDITKASSEN
FISKERNES BANK

TROMSØ
Tlf. (083) 85 530

Sommeren er over...

Mye tyder på at sommeren i Nord-Norge allerede er forbi. Den materialiserte seg i år med tre hestehov på universitetet. Takket være den oppmerksomme student Pål Malm, kan Utopia sørge for at sommeren ble registrert i år. Så nå folkens, slutt og klag på været: sommeren har vært her!

BRILLER
KONTAKT-
LINSER

Storgt. 92 – Tlf. (083) 82 143
v/Kulturhuset

VÄLG TIL NSU'S

LANDSTING

1. I april '86 arrangeres Norsk Studentunions (NSU) 32. Landsting (LT).

2. Du og dine medstudenter velger delegatene til LT på valgallmeter.

3. I all hovedsak avholdes valgene i uke 10, 3. - 7. mars.
**EGET VALG-HAM
5. MARS.**

HVA ER ET
LANDSTING?

Landstinget (LT) er NSU's øverste organ.

Her vedtar delegater fra hele landet retningslinjer for neste års arbeid i NSU.

NORSK STUDENTUNION

Meld deg på

Skibotn-seminaret Våren -86

Vi har den glede å invitere til

STUDENTPOLITISK SEMINAR

Skibotn helga 14., 15. og 16 mars.

TEMA:

Høyere utdanning mot år 2000.
Hvilke ideer skal ligge til grunn for utviklingen av høyere utdanning?
Dessuten om studiefinansieringen.

INNLEDERE:

Ranja Hauglid (DNA)

Thea Knutsen (H)

(Begge i Kirke- og Undervisningskomiteen)

Narve Bjørge

(Rektor, om planer ved vårt universitet).

Seminaret er gratis, og åpent for alle studenter. Påmelding før 10. mars på SU-kontoret, UB-kjelleren, tlf. 70 011-260.

SU